EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.12.2025
COM(2025) 798 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Ajourførte retningslinjer for analyse af ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder for fartøjskategorier, der består af fartøjer med en længde på under 12 meter i regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik

1. INDLEDNING

Den Europæiske Union har ni regioner i den yderste periferi, der ligger langt fra det europæiske kontinent, nemlig i Atlanterhavet, Det Indiske Ocean, Det Caribiske Hav og Latinamerika: Fransk Guyana, Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Réunion og Saint-Martin (Frankrig), Azorerne og Madeira (Portugal) og De Kanariske Øer (Spanien).

I artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anerkendes den "strukturelle sociale og økonomiske situation" i disse regioner i den yderste periferi, "der forværres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold, deres økonomiske afhængighed af nogle få produkter, forhold, som er vedvarende og kumulative, og som alvorligt hæmmer disse regioner i deres udvikling". Denne bestemmelse giver mulighed for vedtagelse af særlige foranstaltninger i Unionens lovgivning og politikker, herunder "fiskeripolitik" for at hjælpe regionerne med at imødegå disse udfordringer.

I 2022 vedtog Kommissionen en meddelelse om Unionens regioner i den yderste periferi[1], hvori der blev fastlagt en ny strategi for disse regioner, og hvori Kommissionen bekræftede sit ønske om, at der ved udarbejdelsen af forslag til EU-lovgivning og -politikker, herunder inden for den fælles fiskeripolitik, tages hensyn til disse regioners særlige karakteristika.

Sammenlignet med EU-fiskerflåden som helhed er antallet af fartøjer i fiskerflåden i regionerne i den yderste periferi lille, deres aktiviteter er overvejende ikkeindustrielle, og de er oftest familieejede og derfor kendetegnet ved heterogene og energiintensive fiskeristrategier, der udføres under særligt udfordrende oceaniske og meteorologiske forhold, hvilket i høj grad påvirker den gennemsnitlige fartøjsanvendelse. Disse flåder består hovedsagelig af fartøjer med en længde på under 12 meter, der har lav motorkraft, begrænset rækkevidde og højere driftsomkostninger på grund af afsides beliggenhed og afhængighed af importeret brændstof og udstyr. Desuden har fiskeriet mere begrænset adgang til privat finansiering og reduceret infrastruktur, hvilket påvirker den samlede rentabilitet og gør det nødvendigt for fiskerne at opretholde flere beskæftigelser for at kompensere for den manglende indkomst, hvilket igen påvirker fartøjernes udnyttelsesgrad. De fisker på smalle kystsokler, ofte i konkurrence med vandrende arter eller naboflåder, og i socioøkonomisk sårbare sammenhænge, hvor fiskeriet spiller en nøglerolle for lokal beskæftigelse, fødevaresikkerhed og stabilitet i lokalsamfundet. Dertil kommer, at de fiskebestande, der fiskes efter i regionerne i den yderste periferi, er mere forskelligartede og blandede end dem, som resten af Unionens fiskerflåde fisker efter.

I betragtning af disse særlige strukturelle og økologiske karakteristika kan det for i tilstrækkelig grad at afspejle realiteterne i regionerne i den yderste periferi være nødvendigt at tilpasse både de konventionelle EU-metoder til bestandsvurdering, som primært er udviklet til datarige enkeltartsfiskerier, og metoderne til vurdering af fartøjsanvendelse, som er udviklet til fiskerier, der er mindre udsatte for ekstreme vejrforhold og tilstrækkeligt rentable og velfinansierede til, at fiskerne kan leve udelukkende af fiskeriet. Der bør i forbindelse med tilpasningen af den fælles metodologi også tages hensyn til, at situationen i mange tilfælde forværres som følge af fiskerfartøjernes karakteristika, idet de er blandt de ældste og mindste i Unionen, og de har i

[1] COM(2022) 198 final.

mindre grad mulighed for at fiske efter forskellige andre målarter, sprede sig bredere og mere jævnt over fiskepladserne for at undgå overkoncentration af fiskeriaktiviteter tæt på kysten samt indsamle og videregive data om deres fiskeriaktiviteter.

Dataene om disse fiskerier er forholdsvis begrænsede, og der udføres færre bestandsvurderinger, hvilket hæmmer medlemsstaternes kapacitet til at rapportere om ligevægten mellem flådernes fiskerikapacitet og fiskerimuligheder i overensstemmelse med retningslinjerne for analysen af ligevægten mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik[2] (i det følgende benævnt "COM(2014) 545"). For at registrere mangfoldigheden af det fiskeri, der udøves af flåderne i regionerne i den yderste periferi, kan der desuden være behov for yderligere inddeling af fartøjerne i underkategorier ud over, hvad der er fastsat i rammen for dataindsamling[3].

Der tages i forbindelse med denne meddelelse hensyn til ovennævnte faktorer, som adskiller sig væsentligt fra dem, der gør sig gældende i resten af Unionen, og i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastsat i meddelelsen fra 2022 om regionerne i den yderste periferi[4], fastsættes der specifikke retningslinjer for regionerne i den yderste periferi med henblik på vurderingen af ligevægten mellem fartøjskategorier for fartøjer med en længde på under 12 meter. Visse elementer i COM(2014) 545 tilpasses ligeledes til den strukturelle, sociale og økonomiske situation og de indbyrdes forstærkende faktorer i regionerne i den yderste periferi i overensstemmelse med artikel 349 i TEUF, og COM(2024) 223 erstattes på de betingelser, der er fastsat i denne meddelelses afsnit 3.

I lyset af udløbet af COM(2024) 223 og i overensstemmelse med det tilsagn, der er fremsat i den europæiske havpagt[5], har Kommissionen opfordret medlemsstater med flåder i regionerne i den yderste periferi til at indsende videnskabelig dokumentation med henblik på at ændre retningslinjerne og har ligeledes hørt sit videnskabelige organ, dvs. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF)[6].

Denne meddelelse indeholder alternative metoder (i forhold til, hvad der er fastsat i COM(2014) 545), som de berørte medlemsstater kan anvende ved udarbejdelsen af visse indikatorer i regionerne i den yderste periferi for fartøjskategorier bestående af fartøjer med en længde på under 12 meter. Disse alternative metoder er baseret på en videreudvikling af COM(2014) 545 og COM(2024) 223, og der er i forbindelse hermed taget hensyn til 1) de yderligere videnskabelige analyser og anbefalinger, som STECF har fremsat i forbindelse med medlemsstaternes årlige flåderapporter, og 2) oplysninger som fremlagt af medlemsstaterne, der er specifikke for regionerne i den yderste periferi[7].

I alle tilfælde, herunder ved anvendelsen af retningslinjerne i denne meddelelse, bør medlemsstaterne fremlægge alle de data og redegørelser, der er nødvendige for at begrunde

---

2 COM(2014) 545 final.

3 Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008).

4 COM(2022) 198 final.

5 COM(2025) 281 final.

6 STECF 25-18 og STECF PLEN 25-02.

7 Navnlig STECF PLEN 25-02.

deres valg og for at gøre det muligt for STECF at foretage yderligere analyse og kontrol, hvis det er relevant.

2. ALTERNATIVE METODER FOR FARTØJSKATEGORIER I REGIONERNE I DEN YDERSTE PERIFERI, SOM BESTÅR AF FARTØJER MED EN LÆNGDE PÅ UNDER 12 METER

Hovedreglen er, at COM(2014) 545 finder anvendelse på alle fartøjskategorier.

Med retningslinjerne i denne meddelelse indføres alternative metoder for fartøjskategorier i regionerne i den yderste periferi, som består af fartøjer med en længde på under 12 meter, der kan anvendes ved udarbejdelsen af dataparametre, biologiske indikatorer, indikatorer for udnyttelse af fartøjer og yderligere indikatorer som beskrevet nedenfor.

Medlemsstaterne kan kun udarbejde deres flåderapporter for de pågældende fartøjskategorier på grundlag af de alternative metoder i denne meddelelse, hvis de begrunder behovet herfor i den særlige situation, der gør sig gældende for den pågældende fartøjskategori, og de særlige begrænsninger, denne kategori er underlagt som følge af dens beliggenhed i en region i den yderste periferi. Disse redegørelser bør medtages i bilaget til flåderapporten.

Når indikatorerne peger i retning af en situation med uligevægt, men hvor en medlemsstat ikke desto mindre vurderer, at den pågældende fartøjskategori er i ligevægt med ressourcerne (eller omvendt), forventes medlemsstaten ifølge COM(2014) 545 at fremsende en understøttende analyse, der gør det muligt for Kommissionen og STECF fuldt ud at forstå og tage hensyn til begrundelserne for medlemsstatens holdning, når der træffes afgørelse om ligevægten. Dette bør gælde, både når indikatorerne udarbejdes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i COM(2014) 545, og når de udarbejdes ved hjælp af de alternative metoder, der er fastsat i denne meddelelse.

2.1. Dataparametre og fartøjskategorier

For at få standardiserede analyser, muliggøre sammenligninger og undgå dobbeltarbejde bør dataparametre, jf. COM(2014) 545, beregnes på grundlag af data, der er indsamlet i henhold til rammen for dataindsamling.

I overensstemmelse med rådgivningen fra STECF kan indikatorberegningen for fartøjskategorier i regionerne i den yderste periferi, som består af fartøjer med en længde på under 12 meter, yderligere opdeles ved underinddeling på det mest hensigtsmæssige niveau[8]. I princippet vil underinddeling bidrage til at sikre, at indikatorværdierne for underkategorier er mere repræsentative end ved en mere overordnet inddeling. I de tilfælde, hvor en underinddeling anvendes, bør den supplere og ikke erstatte rammen for dataindsamling. Desuden bør alle data til understøttelse af flåderapporten også medtages i bilaget til flåderapporten i overensstemmelse med den samme ensartede underinddeling.

[8] Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af kolonnerne ACTIVITY, GEAR og FISHERY i indsendelsesformularen til indkaldelsen af økonomiske data.

2.2. Biologiske indikatorer

I overensstemmelse med COM(2014) 545 bør ligevægt i en fartøjskategori påvises ved, at begge biologiske indikatorer (indikatoren for bæredygtig fangst og indikatoren for bestande i fare) er i ligevægt.

2.2.1. Indikator for bæredygtig fangst

For fartøjskategorier i regionerne i den yderste periferi, der består af fartøjer med en længde på under 12 meter, kan beregningen af indikatoren for bæredygtig fangst (SHI), jf. afsnit 10.1 i COM(2014) 545, forenkles på én af følgende måder:

- Værdierne F og F_{MSY} kan i prioriteret rækkefølge udledes på grundlag af: a) nationale vurderinger, der er genstand for peerevaluering, hvis peerevalueringerne enten er offentligt tilgængelige eller er vedlagt som bilag til flåderapporten b) nationale vurderinger, der (endnu) ikke har været genstand for peerevaluering, hvis de er vedlagt som bilag til flåderapporten med henblik på peerevaluering. Bestandsvurderingerne bør baseres på de senest tilgængelige data, der afspejler fiskebestandenes aktuelle status. I betragtning af at der ikke altid foreligger årlige data for hver bestand, bør medlemsstaterne sikre, at de inkluderede bestandsvurderinger er baseret på de senest tilgængelige data, og at de ikke dækker en periode, der ligger mere end tre år før referenceåret. Den nøjagtige tidsramme kan dog variere afhængigt af bestandenes livshistorie, hvilket betyder, at for nogle arter med længere livscyklus kan lidt ældre vurderinger på op til fem år stadig være relevante. SHI-indikatoren kan fremlægges sammen med den faktiske dækningsprocent og det antal bestande, der anvendes til at beregne værdien.
- Skøn over F og F_{MSY} fra én eller flere repræsentative målarter for fiskeriet kan anvendes. I den forbindelse kan vurderinger baseret på artsgruppernes produktivitet også fremlægges og anvendes.

Uanset hvilken forenklingsmulighed medlemsstaten anvender, er det bydende nødvendigt, at alle nødvendige data vedlægges som bilag til flåderapporten for at sikre fuld gennemsigtighed og give STECF mulighed for yderligere kontrol.

2.2.2. Indikator for bestande i fare

I overensstemmelse med COM(2014) 545 anmodes medlemsstaterne om at tælle antallet af bestande, der i øjeblikket vurderes at være udsat for høj biologisk risiko, og som den pågældende flåde "befisker". I COM(2014) 545 præciseres det også, at "befisket" i denne forbindelse betyder, at den eller de bestande, der er udsat for høj biologisk fare, udgør mere end 10 % af flådens fangster, eller at flåden tager mere end 10 % af fangsterne fra bestanden.

På grundlag af rådgivningen fra STECF og under hensyntagen til den særlige situation, der gør sig gældende for fartøjskategorier i regionerne i den yderste periferi, som består af fartøjer med en længde på under 12 meter, fik medlemsstaterne ifølge COM(2024) 223 mulighed for midlertidigt at anvende en alternativ tærskelværdi til at definere, om bestande med høj risiko, "befiskes" af de pågældende fartøjskategorier[9]. Efter udløbet af COM(2024) 223 bør denne alternative tærskel justeres for bedre at afspejle de særlige karakteristika, der kendetegner disse

[9] STECF PLEIN 24-01.

fartøjskategorier, som beskrevet i afsnit 1 i dette dokument, og for at beskrive deres indvirkning på de berørte bestande.

Medlemsstaterne kan derfor for fartøjskategorier i regionerne i den yderste periferi, som består af fartøjer med en længde på under 12 meter, anse en bestand med høj risiko for at være "befisket" af en fartøjskategori, hvis hver bestand udgør mere end 20 % af fartøjskategoriens fangster, og hvis fartøjskategorien tager mere end 10 % af fangsterne af bestanden. Medlemsstaterne bør fremlægge detaljerede data og redegørelser for de anvendte beregninger samt den videnskabelige begrundelse for anvendelsen af den alternative tærskelværdi i et bilag til flåderapporten med henblik på, at STECF kan foretage yderligere kontrol.

For bestande, der deles med tredjelande, navnlig dem, der forvaltes af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), vil medlemsstaterne og STECF anvende internationale fangstdata til beregning af indikatoren for bestande i fare (SAR), hvor sådanne data foreligger. For fælles bestande, hvor sådanne internationale data ikke foreligger, vil EU's fangster, suppleret med relevante oplysninger og data, blive anvendt til SAR-beregningen. Bestande, som ifølge den relevante RFFO ikke er overfisket eller ikke er udsat for overfiskning, vil ikke blive klassificeret som "bestande i fare".

2.3. Indikator for fartøjsudnyttelse

I overensstemmelse med COM(2014) 545 er indikatoren for udnyttelse af fartøjer gennemsnittet for hver fartøjskategori af forholdet mellem den faktiske indsats og flådens maksimale indsats.

I erkendelse af de særlige karakteristika for flåderne i regionerne i den yderste periferi, herunder deres forskelligartede niveauer med hensyn til fiskeriaktivitet, bør medlemsstaterne fortsat have mulighed for at beregne en alternativ version af denne indikator, der tages i betragtning i vurderingen af ligevægten, herunder, hvis det er behørigt begrundet, tilpasset på segmentniveau og baseret på et teoretisk snarere end et faktisk maksimalt aktivitetsniveau. Denne værdi bør fastsættes af hver medlemsstat ved hjælp af en ekspertvurdering og tilgængelige oplysninger under hensyntagen til de naturlige, tekniske og sociale forhold, der er relevante for flådens særlige situation i regionerne i den yderste periferi. Denne mulighed gives til medlemsstaterne, da det observerede maksimale antal havdage inden for en fartøjskategori for hvert referenceår kan begrænses af eksterne faktorer, og dette tal derfor muligvis ikke afspejler den pågældende flådes faktiske tekniske kapacitet. Eksterne faktorer kan være af økonomisk, miljømæssig og social art som defineret i afsnit 12.2 i COM(2014) 545. Som det fremgår af afsnit 1, er de fartøjskategorier i regionerne i den yderste periferi, som består af fartøjer med en længde på under 12 meter, særligt udsatte for sådanne eksterne faktorer.

Hvis medlemsstaterne kan begrunde anvendelsen af denne version af indikatoren som beskrevet i afsnit 12.2 i COM(2014) 545, kan dette afspejles i valget af indikatoren VUR*nn*. Årsagerne til at vælge *nn* bør angives sammen med alle de data, der er nødvendige for beregningerne i bilaget til flåderapporten. For at muliggøre identifikation af VUR-tendenser opfordres medlemsstater, der anvender en VUR*nn*-version af den tekniske indikator, til at opretholde den samme tærskel over flere år, hvilket vil bidrage til at mindske påvirkningen fra ekstreme værdier. Under alle omstændigheder skal medlemsstaterne, når de fastsætter eller justerer deres *nn*-tærskel, give en klar begrundelse for beslutningen.

For at tage højde for nøjagtighedsproblemer som følge af en for begrænset referencestikprøve skal ligevægtsvurderingen af segmenter bestående af færre end ti fartøjer baseres på den version

af indikatoren, der giver den højeste værdi, under hensyntagen til minimumsreferenceværdien på 0,7, jf. afsnit 12.3 i COM(2014) 545.

2.4. Yderligere indikatorer

For fartøjskategorier i regionerne i den yderste periferi, som består af fartøjer med en længde på under 12 meter, kan indikatoren for antal overfiskede bestande (NOS) og indikatoren for økonomisk afhængighed (EDI) angives som yderligere biologiske indikatorer og beregnes i overensstemmelse med STECF's rådgivning[10].

Sociale indikatorer, der kan bidrage til at illustrere de bredere socioøkonomiske vilkår, som flåden opererer under, kan også fremlægges. Dette giver medlemsstaterne mulighed for yderligere at beskrive situationen for fartøjskategorier, der repræsenterer de mindste og potentielt mest sårbare fartøjer, fiskere og virksomheder.

Disse yderligere indikatorer betragtes ikke som alternative indikatorer og indgår ikke i beregningen af flådens ligevægt.

3. AFSLUTTENDE BETRAGTNINGER

Disse retningslinjer finder anvendelse på udarbejdelsen og vurderingen af de nationale rapporter, som medlemsstaterne skal indsende senest i maj 2026 i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF. De finder dog også anvendelse på vurderingen af de nationale rapporter, som medlemsstaterne skulle indsende senest i maj 2025, hvis disse rapporter allerede indeholder vurderinger eller oplysninger, der muliggør en mere gunstig ligevægtsvurdering af den pågældende fartøjskategori end i henhold til COM(2014) 545 som suppleret ved COM(2024) 223. Kommissionen vil fortsat samarbejde med STECF, navnlig STECF's ekspertarbejdsgruppe vedrørende regionerne i den yderste periferi, for at behandle de spørgsmål, der er specifikke for regionerne i den yderste periferi.

[10] Til beregningen af disse indikatorer henvises til STECF's rapporter STECF-PLEN-24-01 og STECF-15-02, s. 76-78, hvor n = 10 %.